

ממרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key
---	--

Talmud Navigator

יבמות-חרש שנשא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
וליכול, קטן אוכל נבלות הוא								ז														ק"ג
גזירה שמא יאכיל חרש בפקחת.								!														ק"ג
וחרש בפקחת נמי ליכול בתרומה דרבנן								ז														ק"ג
גזירה דלמא אתי לאוכלה בתרומה דאורייתא.								!														ק"ג
ומאי שנא קטנה דאית לה כתובה, ומאי שנא חרשת דלית לה כתובה?								ז														ק"ג
דא"כ, מימנעי ולא נסבי לה.								!														ק"ג
וקטנה מנלן דאית לה כתובה?								א														ק"ג
הממאנת, והשנייה, ואילונית - אין להן כתובה, אבל יוצאה בגט, וקטנה - יש לה כתובה.	דתנן:							!														ק"ג
וחרשת מנלן דלית לה כתובה?								א														ק"ג
חרש ושוטה שנשאו פקחת, אע"פ שנתפקח החרש ונשתפה השוטה - אין להם עליהם כלום, רצו לקיימן - יש להם כתובה מנה ופקח שנשא חרשת או שוטה, אפי' כתב לה מאה מנה - כתובתה קיימת, מפני שרצה לזון בנכסיו	דתניא:							!														ק"ג
טעמא דרצה, הא לא רצה אין לה דא"כ, מימנעי ולא נסבי לה.								!														ק"ג
אי הכי, פקחת חרש ליתקן לה כתובה, דא"כ, מימנעי ולא מינסבי								ז														ק"ג
יותר משהאיש רוצה לישא, אשה רוצה להנשא.								!														ק"ג
הוא חרש דהוה בשבבותיה דרב מלכיו, אנסביה איתתא וכתב לה ארבע מאה זוזי מנכסיה								ו														ק"ג
מאן חכים כרב מלכיו, דגברא רבה הוא, קסבר: אילו רצה שפחה לשמשו, מי לא זבנינן ליה? כ"ש הכא דאיכא תרתי.	רבא:							■														ק"ג
אשת חרש - אין חייבין עליה אשם תלוי.	רב חייא בר אשי אמר שמואל:							■														ק"ג
לימא מסייע ליה:								ז														ק"ג
חמשה לא יתרומו, ואם תרמו - אין תרומתן תרומה, ואלו הן: חרש, שוטה, וקטן, והתורם את שאינו שלו, ועובד כוכבים שתרם של ישראל אפילו ברשות ישראל - אין תרומתו תרומה	[תנן]							■	ז													ק"ג
הוא דאמר כרבי אלעזר								!														ק"ג
תרומת חרש לא תצא לחולין, מפני שהוא ספק.	דתניא, ר' יצחק אומר משום רבי אלעזר:							!														ק"ג
אי סבירא כרבי אלעזר, אשם תלוי נמי ליחייב								ז														ק"ג
בעינן התיכה משתי התיכות.								!														ק"ג
ומי בעי רבי אלעזר התיכה משתי התיכות?								ז														ק"ג
כוי - חייבין על חלבו אשם תלוי	והתניא, רבי אלעזר:							■	ז													ק"ג
שמואל סבר כר' אלעזר בחדא, ופליג עליה בחדא.								!														ק"ג
אשת חרש - חייבין עליה אשם תלוי.	איכא דאמרי, אמר רב חייא בר אשי אמר שמואל:							■														ק"ג
חמשה לא יתרומו	מיתבי:							■	ז													ק"ג
סבר לה כרבי אלעזר.								!														ק"ג
מ"ט דר' אלעזר? מופשט פשיטא לי דחרש דעתא קלישתא הוא, ומיהו מספקא לי אי דעתא צילותא אי לאו דעתא צילותא, ולעולם חדא דעתא הוא, או דלמא פשיטא ליה דדעתיה קלישתא ולא דעתא צילותא הוא, והכא היינו טעמא, כיון דעתים חלים ועתים שוטה?	בעא רב אשי:							א														ק"ג
למאי נפקא מינה?								ז														ק"ג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום ותורה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment key-מקרא:	statement-מימרא ^ קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer! O מעשה- story ראייה- proof
--	---

יבמות-חרש שנשא		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק
להוציא אשתו בגט, אי אמרת חזא דעתא הוא - כקדושין כך גירושין, ואי אמרת עתים חלים ועתים שוטה - קדושי מצוי מקדש, גרושי לא מצוי מגרש												ק"ג: !
מאי?												ק"ג: ^
תיקן.												ק"ג: ■
נשתתית וכו'.												ק"ג: < ■
דבר תורה שוטה מתגרשת, מידי דהוה אפקחת בעל כרחה, ומה טעם אמרו אינה מגורשת? שלא ינהגו בה מנהג הפקר.	רבי יצחק:											ק"ג: ◇
היכי דמי?												ק"ג: ^
אילמא יודעת לשמור גיטה ויודעת לשמור עצמה												ק"ג: !
מי נהגי בה מנהג הפקר?												ק"ג: ג
אלא דאין יודעת לשמור לא גיטה ולא עצמה												ק"ג: !
דבר תורה שוטה מתגרשת?												ק"ג: ג
(דברים כ"ד) ונתן בידה - מי שיש לה יד לגרש עצמה, יצתה זו שאין לה יד לגרש עצמה	והא אמר דבי רבי ינאי:											ק"ג: ■ ג
(דברים כ"ד) ושלחה מביתו - מי שמשלחה ואינה חוזרת, יצתה זו שמשלחה וחוזרת	ותנא דבי רבי ישמעאל:											ק"ג: ■ ג
לא צריכא, דידעת לשמור גיטה ואינה יודעת לשמור עצמה, דבר תורה שוטה מתגרשת - דהא יודעת לשמור גיטה, ואמור רבנן לא ליפקא, שלא ינהגו בה מנהג הפקר.												ק"ג: ◇ !
דיקא נמי, דקתני גבי דידה נשתתית לא יוציא, וגבי דידה לא יוציא עולמית, מאי שנא הכא דקתני עולמית, ומאי שנא התם דלא קתני עולמית? אלא שמע מינה: הא דאורייתא, הא דרבנן.	אביי:											ק"ג: ■
א"ר יוחנן בן נורי וכו'.												ק"ג: < ■
רבי יוחנן בן נורי, איש פשיטא ליה ואשה קמיבעיא ליה, או דלמא אשה פשיטא ליה ואיש קמיבעיא ליה?	איבעיא להו:											ק"ג: ◇ ^
אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת, שהאשה יוצאת לרצונה ושלא לרצונה, והאיש אינו מוציא אלא לרצונו	ת"ש, מדקאמרו ליה:											ק"ג: ■ !
ש"מ: איש קמיבעיא ליה.												ק"ג: !
אדרבה, מדקא"ל אף זו כיוצא בה												ק"ג: ■ ג
ש"מ: אשה קמיבעיא ליה												ק"ג: ג
אלא, ר' יוחנן בן נורי לדבריהם קאמר להו: לדידי, כי היכי דאיש לא מצוי מגרש, אשה נמי לא מיגרשא, אלא לדידכו, מאי שנא אשה ומאי שנא איש? אמרו ליה: אינו דומה האיש המגרש לאשה המתגרשת.												ק"ג: ◇ !
העיד רבי יוחנן וכו'.												ק"ג: < ■
מעדותו של רבי יוחנן בן גודגא: אמר לעדים ראו גט זה שאני נותן, ואמר לה כנסי שטר חוב זה - הרי זו מגורשת מי לא אמר רבי יוחנן בן גודגא לא בעינן דעתה? הכא נמי לא בעינן דעתה.	רבא:											ק"ג: ◇ ■
פשיטא												ק"ג: ג
מהו דתימא, מדא"ל כנסי שטר חוב זה בטולי בטליה, קמ"ל, אי איתא דבטליה - לעדים הוה קאמר להו, ומדלא אמר לעדים - לא בטליה ולא מידי, והאי דקאמר הכי? מחמת כיסופא הוא דקאמר להו.												ק"ג: !
רב יצחק בר ביסנא אירכסו ליה מפתחי דבי מדרשא ברשות הרבים, אתא לקמיה דרבי פדת												ק"ג: ◇ ○
זיל דבר טלי וטליא וליטיילו התם, דאי משכחי להו מייתי להו.	אמר ליה: [רבי פדת]											ק"ג: ◇ ■
קטן אוכל נבלות - אין ב"ד מצווין להפרישו.	אלמא קסבר: [רבי פדת]											ק"ג: ◇ ■
לימא מסייע ליה:												ק"ג: ג

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story	מקרא-key
---	---	-----------------

יבמות-חרש שנשא		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קיד.
לא יאמר אדם לתינוק הבא לי מפתח הבא לי חותם, אלא מניחו תולש, מניחו זורק	[תנן]										ז	קיד.
תולש - בעציץ שאינו נקוב, זורק - בכרמלית דרבנן.	אביי:										!	קיד.
עובד כוכבים שבא לכבות, אין אומרים לו כבה ואל תכבה, מפני שאין שביתתו עליהם קטן הבא לכבות, אומרים לו אל תכבה, ששביתתו עליהם	ת"ש:										ז	קיד.
בעושה על דעת אביו.	רבי יוחנן:										!	קיד.
דכוותיה גבי עובד כוכבים דעושה על דעת ישראל מי שרי?											ז	קיד.
עובד כוכבים אדעתא דנפשיה עביד.											!	קיד.
בן חבר שרגיל לילך אצל אבי אמו עם הארץ - אין חוששין שמא יאכילנו דברים שאינם מתוקנים, מצא בידו פירות - אין זקוק לן	ת"ש:										ז	קיד.
בדמאי הקילו.	רבי יוחנן:										!	קיד.
אלא טעמא דדמאי, הא ודאי - בעא לעשורי											ז	קיד.
בעושה על דעת אביו	והאמר ר' יוחנן:										ז	קיד.
אלא, רבי יוחנן ספוקי מספקא ליה, קאי הכא מדחי, קאי הכא מדחי.											!	קיד.
בן חבר כהן שרגיל לילך אצל אבי אמו כהן עם הארץ - אין חוששין שמא יאכילנו תרומה טמאה, מצא בידו פירות - אין זקוק לן	ת"ש:										ז	קיד.
בתרומה דרבנן.											!	קיד.
יונק תינוק והולך מעובדת כוכבים ומכהמה טמאה, ואין חוששין ביונק שקץ, ולא יאכילנו נבלות וטרפות שקצים ורמשים, ומכולן יונק מהם ואפילו בשבת, ובגדול - אסור	תא שמע:										ז	קיד.
נוהגין היינו שיונקים מבהמה טהורה ביום טוב	אבא שאול:										ז	קיד.
אין חוששין ביונק שקץ	קתני מיהא:										ז	קיד.
התם משום סכנה.											!	קיד.
אי הכי, גדול נמי											ז	קיד.
גדול בעי אומדנא.											!	קיד.
קטן נמי ליבעי אומדנא											ז	קיד.
סתם תינוק מסוכן אצל חלב.	רב הונא בריה דרב יהושע:										!	קיד.
נוהגין היינו שיונקים מבהמה טהורה ביום טוב.	אבא שאול:										■	קיד. <
היכי דמי?											^	קיד.
אי דאיכא סכנה											!	קיד.
אפילו בשבת נמי											ז	קיד.
ואי דליכא סכנה											!	קיד.
אפילו ביום טוב אסור											ז	קיד.
לא צריכא דאיכא צערא, וקסבר: מפרק כלאחר יד הוא, שבת דאיסור סקילה - גזרו רבנן, יו"ט דאיסור לאו - לא גזרו ביה רבנן.											!	קיד.
(ויקרא י"א) לא תאכלום כי שקץ הם - לא תאכלו, להזהיר הגדולים על הקטנים	ת"ש:										ז	קיד.
מאי לא דאמר להו לא תאכלן											ז	קיד.
לא, דלא ליספו ליה בידים.											!	קיד.
(ויקרא י"ז) כל נפש מכם לא תאכל דם - להזהיר הגדולים על הקטנים	תא שמע:										ז	קיד.

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:
---	---

Talmud Navigator

יבמות-חרש שנשא	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאי לאו דאמרי להו לא תאכלן											ז				קיד:
לא, דלא ליספו להו בידיים.											!				קיד:
(ויקרא כ"א) אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים		ת"ש:									ז				קיד:
מאי לאו דאמר להו לא תיטמן											ז				קיד:
לא, דלא ליטמו להו בידיים.											!				קיד:
וצריכי דאי אשמעינן שקצים, משום דאיסורן במשהו, אבל דם דעד דאיכא רביעית - אימא לא ואי אשמעינן דם, משום דאיכא כרת, אבל שרצים - אימא לא ואי אשמעינן הני תרתי, משום דאיסורן שוה בכל, אבל טומאה - אימא לא ואי אשמעינן טומאה, כהנים שאני, משום דריבה בהן מצות יתרות, אבל הני אימא לא, צריכא.															קיד:
שני אחין - אחד פקח ואחד חרש, נשואין שתי אחיות פקחות, מת חרש בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל פקחת? מוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו אסורה לעולם		תא שמע:									ז				קיד:
אמאי מוציא את אשתו בגט? תיתיב גביה, קטן אוכל נבלות הוא											ז				קיד:
משום איסורא דידה.											!				קיד:
תא שמע: שני אחין פקחין נשואין שתי אחיות - אחת פקחת ואחת חרשת, מת פקח בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקחת, מה יעשה פקח בעל חרשת? מוציא את אשתו בגט ואשת אחיו בחליצה		תא שמע:									ז				קיד:
ואמאי מוציא את אשתו בגט? תיתיב גביה, קטן אוכל נבלות הוא											ז				קיד:
משום איסורא דידה.											!				קיד:
שני אחין - אחד חרש ואחד פקח, נשואין לשתי אחיות - אחת פקחת ואחת חרשת, מת חרש בעל חרשת, מה יעשה פקח בעל פקחת? תצא משום אחות אשתו מת פקח בעל פקחת, מה יעשה חרש בעל חרשת? מוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו אסורה לעולם		רבא, תא שמע:									ז				קיד:
והא הכא דלאו איסורא דידה איכא ולאו איסורא דידה איכא											ז				קיד:
מוציא את אשתו בגט		וקתני:									ז				קיד:
גזירה משום התרת יבמה לשוק.		רב שמעיה:									!				קיד:
הדרן עלך חרש.															

<p>מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-האשה שלום	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										קיד:
האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, שלום בינו לבינה בשלום, ובאה ואמרה מת בעלי - תנשא, מת בעלי - תתייבם.											■	קיד:
שלום בינו לבינה ומלחמה בעולם, קטטה בינו לבינה בשלום בעולם, ובאתה ואמרה מת בעלי - אינה נאמנת לעולם אינה נאמנת, אלא אם כן באתה בוכה ובגדיה קרועין	רבי יהודה:										◆	קיד:
אחת זו ואחת זו - תנשא.	אמרו לו:										◆	קיד:
תנא שלום בינו לבינה - משום דקבעי למיתני קטטה בינו לבינה, תנא שלום בעולם - משום דקבעי למיתני מלחמה בעולם.											◆	קיד:
מאי טעמא דמלחמה? משום דאמרה בדדמי, סלקא דעתא, בכל הני דאיקטול הוא פליט? אם תימצא לומר: כיון דשלום בינו לבינה נטרא עד דחזיא, זימנין דמחו ליה בגירא או ברומחא וסברא דאי מת, ואיכא דעבד סמתרי וזיה.	רבא:										◆	קיד:
רעבון אינו כמלחמה, דלא אמרה בדדמי	סבר רבא למימר:										◆	קיד:
רעבון - הרי הוא כמלחמה	הדר אמר רבא:										◆	קיד:
דההיא דאתת לקמיה דרבא, אמרה ליה: בעלי מת ברעב, אמר לה: שפיר עבדת דשויבת נפשך, ס"ד דבההוא פורתא דנפפיתא דשבת ליה הוה חיי? אמרה ליה: מר נמי ידע דכי האי גוונא לא חיי.										○	קיד:	
רעבון גריעה ממלחמה, דאילו מלחמה - כי אמרה מת בעלי במלחמה הוא דלא מהימנא, הא מת על מטתו מהימנא, ואילו גבי רעבון - עד דאמרה מת וקברתיו.	הדר אמר רבא:										◆	קיד:
מפולת - הרי הוא כמלחמה, דאמרה בדדמי.											◆	קיד:
שילוח נחשים ועקרבים - הרי הן כמלחמה, דאמרה בדדמי.											◆	קיד:
דבר - אמרי לה: הרי הוא כמלחמה	[אמרי לה]										◆	קיד:
אינו כמלחמה	ואמרי לה:										◆	קיד:
אמרי לה הרי הוא כמלחמה, דאמרי בדדמי											◆	קיד:
ואמרי לה אינו כמלחמה, דסמכי דאמרי אינשי: שב שנין הוה מותנא ואינש בלא שני לא אזיל.											■	קיד:
החזיקה היא מלחמה בעולם, מהו? מי אמרינן מה לה לשקר, דאי בעיא אמרה שלום בעולם, או דלמא כיון דאיהזקה אמרה בדדמי, ולא אתי מה לי לשקר ומרע חזקתיה?	איבעיא להו:										▲	קיד:
עשינו עלינו בית, עשינו עלינו מערה, הוא מת ואני נצלתי - אינה נאמנת	ת"ש:										!	קטו:
שאני התם, דאמרינן לה: הכי יזכי דלדיך איתרחיש ניסא, לדידיה נמי איתרחיש ניסא.											!	קטו:
נפלו עלינו עובדי כוכבים, נפלו עלינו ליסטים, הוא מת ונצלתי - נאמנת	ת"ש:										!	קטו:
התם כדרב אידי											!	קטו:
אשה, כלי זיינה עליה.	דא"ר אידי:										!	קטו:
ההוא גברא דבשיליה הלוליה איתלי נורא בי גנני, אמרה להו דביתהו: חזו גבראי! חזו גבראי! אתו חזו גברא חרוכא דשדי, ופסתא דידא דשדיא											○	קטו:
היינו עשינו עלינו בית, עשינו עלינו מערה	סבר רב חייא בר אבין למימר:										■	קטו:
מי דמי? התם לא קאמרה חזו גבראי חזו גבראי, ועוד, גברא חרוכא דשדי ופסתא דידא דשדיא.	רבא:										!	קטו:
ורב חייא בר אבין?											!	קטו:
גברא חרוכא דשדי - אימא, אינש אחרינא אתא לאצולי ואכילתיה נורא, ופסתא דידא דשדיא - נורא איתליא ואתיליד ביה מומא, ומחמת כיסופא אול וערק לעלמא.											!	קטו:
עד אחד במלחמה, מהו? טעמא דעד אחד מהימן - משום דמילתא דעבידא לאיגלווי הוא לא משקר, ה"ל לא משקר, או דלמא טעמא דעד אחד - משום דהיא גופא דייקא ומינסבא, והכא - לא דייקא ומינסבא?	איבעיא להו:										▲	קטו:

מירמא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:
--	---

יבמות-האשה שלום		Talmud Navigator										
מירמא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קטור
כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה, מצאתי נחמיה איש בית דלי, ואמר לי: שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא רבי יהודה בן בבא, ונמתי לו: כן הדברים אמר לי, אמור להם משמי: אתם יודעים, המדינה הזו משובשת בגייסות, כך מקובלני מר"ג הזקן, שמשיאין האשה על פי עד אחד	רמי בר חמא: ת"ש, אמר רבי עקיבא:										!	קטור
מאי מדינה משובשת בגייסות? לאו אע"ג דמדינה זו משובשת, כך מקובלני, שמשיאין על פי עד אחד, אלמא: עד אחד מהימן.											!	קטור
אי הכי, מאי שנא מדינה זו? כל מקום שיש גייסות מיבעי ליה	רבא:										ז	קטור
ה"ק: אתם יודעים שמדינה זו משובשת בגייסות, ולא אפשר לי למשבק אינשי ביתי ומיימי קמי רבנן, כך מקובלני מרבן גמליאל, שמשיאין האשה ע"פ עד אחד.	אלא אמר רבא:										■	קטור
מעשה בשני תלמידי חכמים שהיו באין עם אבא יוסי בן סימאי בספינה, וטבעה, והשיא רבי נשותיהו ע"פ נשים	ת"ש:										○ !	קטור
והא מים כמלחמה דמו, ונשים אפי' מאה כעד א' דמו											!	קטור
השיא.	וקתני:										■ !	קטור
ותסברא? מים שאין להם סוף נינהו, ומים שאין להם סוף - אשתו אסורה אלא ה"ד? דאמרי: אסקינהו קמן וחזינהו לאלתר, וקאמרי סימנין, דלאו עלייהו סמכינן אלא אסימנים.											ז	קטור
ההוא גברא דאפקיד שומשמי גבי חבריה, אמר ליה: הב לי שומשמי, אמר ליה: שקילתינהו. והא כן וכן הייזן, ובחביתא רמיין א"ל: דידך שקלתינהו, והני אחריני נינהו.											○	קטור
היינו שני תלמידי חכמים, ולא אמרינן הנך אולו לעלמא והני אחריני נינהו	סבר רב חסדא למימר:										■	קטור
מי דמי? התם קאמרי סימנים, הכא שומשמי מאי סימנא אית להו? ודקאמר כן וכן הייזן, אימר חושבנא איתרמי.	אמר ליה רבא:										ז	קטור
ומי חיישינן שמא פינג?	מר קשישא בר רב חסדא לרב אשי:										ז	קטור
מצא כלי וכתוב עליו קו"ף - קרבן, מ"ם - מעשר, דל"ת - דמוע, ט"ת - טבל, ת"ו - תרומה, שבשעת הסכנה היו כותבין ת"ו תחת תרומה	והתנן: [ת"ק]										■ ז	קטור
ולא חיישינן שמא פינג?	רבינא לרב אשי:										!	קטור
אפילו מצא חבית וכתוב עליה תרומה - הרי אלו חולין, שאני אומר: אשתקד הוה מלא תרומה ופינג	אימא סיפא, רבי יוסי:										■ !	קטור
אלא, דכולי עלמא חיישינן שמא פינג, והכא בהא קמיפלגי											!	קטור
אם איתא דפינגהו מיכפר הוה כפר	מר סבר: [ת"ק]										■ !	קטור
אימר אישתלוויי אישתלי, אי נמי, לפנחיא שבקיה.	ואידך: [רבי יוסי]										■ !	קטור
יצחק ריש גלותא בר אחתיה דרב ביבי הוה קאזיל מקורטבא לאספמיא ושכיב											○	קטור
יצחק ריש גלותא בר אחתיה דרב ביבי הוה קאזיל מקורטבא לאספמיא ושכיב, מי חיישינן לתרי יצחק או לא?	שלחו מהתם:										^	קטור
חיישינן	אביי:										! ♦	קטור
לא חיישינן.	רבא:										! ♦	קטור
מנא אמינא לה? דההוא גיטא דאשתכח בנהרדעא, וכתיב: בצד קלוניא מתא אנא אנדרולינאי נהרדעא פטרית ותרכית ית פלונית אנתתי, ושלחה אבוה דשמואל לקמיה דרבי יהודה נשיאה	אביי:										○ ■	קטור
יבדק נהרדעא כולה.	ושלח ליה: [רבי יהודה]										○ ■	קטור
אם איתא, יבדק כל העולם מיבעי ליה אלא משום כבודו דאבוה דשמואל הוא דשלח הכי.	ורבא אמר:										ז	קטור
מנא אמינא לה? דהנהו תרי שטרי דנפקי במחוזא, וכתיב בהו: חבי בר ננאי וננאי בר חבי, ואגבי בהו רבה בר אבוה זוזי	רבא:										○ ■	קטור
והא חבי בר ננאי וננאי בר חבי במחוזא שכיחי טובא.											■	קטור

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה שלום	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
ואביי?																						קטו:
למאי ניוחש לה? אי לנפילה - מוהר זחיר ביה, אי לפקדון - כיון דשמיה כשמיה לא מפקדי גביה, מאי אמרת? דלמא מסר ליה, אותיות נקנות במסירה.	[אביי]																					קטז:
הוא גיטא דאשתכח בסורא, וכתוב ביה הכי: בסורא מתא אנא ענן בר חייא נהרדעא פטרית ותרית פלונית אנתתי, ובדקו רבנן מסורא ועד נהרדעא, ולא הוה ענן בר חייא אחרינא לבר מענן בר חייא מחגרא דהוה בנהרדעא, ואתו סהדי ואמור, דהוה יומא כי איכתב הוה גיטא, ענן בר חייא מחגרא גבן הוה אף לדידי דאמינא חיישין, הכא לא חיישין, דהא קאמרי סהדי דבנהרדעא הוה, מאי בעא בסורא.	אביי:																					קטז:
אף לדידי דלא חיישין, הכא חיישין, דלמא בגמלא פרחא אול, אי נמי בקפיצה, אי נמי מילי מסר	רבא:																					קטז:
כי איתנכו בשילי כתובו בשילי - אע"ג דמיסרן מילי בהיני, וכי איתנכו בהיני כתובו בהיני - אע"ג דמיסרן מילי בשילי.	כדאמר להו רב לספרי, וכן אמר להו רב הונא לספרי:																					קטז:
מאי הוה עליהו דשומשמי?																						קטז:
לא חיישין	רב יימר:																					קטז:
חיישין.	רבינא:																					קטז:
והלכתא: חיישין.																						קטז:
קטטה בינו לבינה וכו'.																						קטז:
היכי דמי קטטה בינו לבינה?																						קטז:
באומרת לבעלה גרשני.	רב יהודה אמר שמואל:																					קטז:
כולהו נמי אמרו הכי?																						קטז:
אלא, באומרת לבעלה גירשתי.																						קטז:
וליהמנה מדרב המנונא																						קטז:
אשה שאמרה לבעלה גירשתי - נאמנת, חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה	דאמר רב המנונא:																					קטז:
באומרת גירשתי בפני פלוני ופלוני, ושאלנא, ואמרו: לא היו דברים מעולם.																						קטז:
מ"ט דקטטה?																						קטז:
משום דמשקרא	רב חנינא:																					קטז:
משום דאמרה בדדמי.	רב שימי בר אשי																					קטז:
מאי בנייהו?																						קטז:
איכא בנייהו, דארגיל הוא קטטה.																						קטז:
עד אחד בקטטה, מהו? מ"ט דעד אחד מהימן? משום דמילתא דעבידא לאיגלווי לא משקר, הכא נמי לא משקר, או דלמא טעמא דעד אחד מהימן - משום דהיא דייקא ומינסבא, והכא כיון דאית ליה קטטה לא דייקא ומינסבא?	איבעיא להו:																					קטז:
תיקו.																						קטז:
לעולם אינה וכו'.	רבי יהודה:																					קטז:
לדבריה, פקחת תנשא, שוטה לא תנשא אלא, אחת זו ואחת זו תנשא.	תניא, אמרו לו לרבי יהודה:																					קטז:
היא דאיתא לבי דינא דרבי יהודה, אמרי לה: ספדי בעלך, קרעי מאנדך, סתרי מזיך.																						קטז:
אלפיה שיקרא?																						קטז:
אינהו כרבנן סבירא להו, אמרי: תעביד הכי כי היכי דלישריה.																						קטז:
לא שמענו אלא בבאה מן הקציר, ובאותה מדינה, וכמעשה שהיה.	בית הלל:																					קטז:

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key
--	---

Talmud Navigator

יבמות-האשה שלום	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										קטו:	
אחת הבאה מן הקציר, ואחת הבאה מן הויתם, ואחת הבאה מן הבציר, ואחת הבאה ממדינה למדינה, לא דברו חכמים בקציר אלא בהווה.	אמרו להם בית שמאי:											◊	קטו:
חזרו בית הלל להורות כבית שמאי.	[בית הלל]											◊	קטו:
לדבריכם, אין לי אלא קציר חטים, קציר שעורים מנין? - ואין לי אלא קוצר בוצר, מוסק, גדר, עודר מנין? אלא מעשה שהיה בקציר והוא הדין לכולהו, הכא נמי מעשה שהיה באותה מדינה והוא הדין לכולהו.	תניא, אמרו להם בית שמאי לבית הלל:											◊	קטו:
ובית הלל?												ז	קטו:
באותה מדינה דשכיחי אינשי - מירתת, ממדינה למדינה אחרת דלא שכיחי אינשי - לא מירתת.	[בית הלל]											!	קטו:
ובית שמאי?												ז	קטו:
הכא נמי שכיחי שיירתא.	[בית שמאי]											!	קטו:
מאי מעשה שהיה?												א	קטו:
שילפי קציר חטין היו, והלכו עשרה בני אדם לקצור חטין, נשכו נחש לאחד מהן ומת, ובאת אשתו והודיעה לבית דין, ושלחו ומצאו כדבריה באותה שעה אמרו: האשה שאמרה מת בעלי - תנשא, מת בעלי - תתייבם.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											!	קטו:
נימא, רבי חנניא בן עקיבא ורבנן בפלוגתא דבית שמאי וב"ה קמיפלגי												ז	קטו:
לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה, ולא יעמוד בצד זה ויזרק לצד אחר, ולא ישיטם על פני המים, ולא ירכיבם לא על גבי בהמה ולא על גבי חברו - אלא אם כן היו רגליו נוגעות בקרקע, אבל מעבירם על הגשר, אחד ירדן ואחד שאר נהרות	דתניא: [רבנן]											◊	קטו:
לא אמרו אלא ירדן ובספינה וכמעשה שהיה	רבי חנניא בן עקיבא:											◊	קטו:
לימא, רבנן דאמרי כב"ש, ור' חנניא בן עקיבא דאמר כב"ה												ז	קטו:
אנן דאמרינן אף כב"ה, עד כאן לא קאמר בית הלל התם - אלא משום דמירתת, במקום קרוב מירתת, במקום רחוק לא מירתת, הכא מה לי ירדן מה לי שאר נהרות.	אמרי לך רבנן:											!	קטו:
אנא דאמרי אף לב"ש, עד כאן לא קאמרי ב"ש התם - אלא משום דאידי דייקא ומינסבא, מה לי מקום קרוב מה לי מקום רחוק, הכא משום מעשה שהיה, בירדן ובספינה דהוה מעשה - גזור רבנן, בשאר נהרות דלא הוה מעשה - לא גזור רבנן.	רבי חנניא בן עקיבא אמר לך:											!	קטו:
מאי מעשה שהיה?												א	קטו:
מעשה באדם שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה, ונמצא כזית מן המת תחוב בקרקעית של ספינה באותה שעה אמרו: לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת, ויעבירם בירדן ובספינה.	דאמר רב יהודה אמר רב:											!	קטו:
תנשא ותטול כתובתה	בית שמאי:											■	קטו:
תנשא ולא תטול כתובתה.	בית הלל:											■	קטו:
התרתם ערוה חמורה, ולא תתיר ממון הקל?	אמרו להם בית שמאי:											ז	קטו:
מצינו שאין האחין נכנסין לנחלה על פיה	אמרו להם בית הלל:											!	קטו:
והלא מספר כתובה נלמד, שהוא כתוב לה שאם תנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי	אמרו להם בית שמאי:											ז	קטו:
וחזרו בית הלל להורות כדברי ב"ש.	[בית הלל]											■	קטו:
נתייבמה יבמה נכנס לנחלה על פיה, הם דרשו מדרש כתובה, אנו לא נדרוש מדרש תורה? (דברים כ"ה) יקום על שם אחיו אמר ר' חמנא, והרי קם.	רב חסדא:											■	קטו:
באת לבית דין ואמרה מת בעלי התירוני להנשא - מתירין אותה להנשא ונותנין לה כתובתה, תנו לי כתובתי - אף להנשא אין מתירין אותה מאי טעמא? אדעתא דכתובה אתאי.	רב נחמן:											■	קטו:
התירוני להנשא ותנו לי כתובתי, מהו? כיון דאמרה כתובתה - אדעתא דכתובה אתאי, או דלמא כל מילי דאית ליה לאיניש אמר להו לבי דינא?	איבעיא להו:											א	קטו:
ואת"ל כל מילי דאית ליה לאיניש אמר להו לבי דינא												!	קטו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יבמות-האשה שלום		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא צריכא בפסולי עדות, וכדר' נחמיה											!	◇	קית:	
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד - הלך אחר רוב דעות, ועשו שתי נשים באיש אחד כשני אנשים באיש אחד.	דתניא, רבי נחמיה:										!	◇	קית:	
ואיבעית אימא: כל היכא דאתא עד אחד כשר מעיקרא - אפ"ל מאה נשים כעד אחד דמיין, אלא כגון דאתאי אשה מעיקרא, ותרצה לדרבי נחמיה הכי											!	◇	קית:	
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד - הלך אחר רוב דעות, ועשו שתי נשים באשה אחת כשני אנשים באיש אחד, אבל שתי נשים באיש אחד - כפלגא ופלגא דמי.	רבי נחמיה:										!	◇	קית:	
שנים אומרים מת וכו'.												■	קית:	
מאי קמשמע לך?											?		קית:	
בפסולי עדות, וכדר' נחמיה, דאזיל בתר רוב דעות,											!	◇	קית:	
היינו הך											?		קית:	
מהו דתימא, כי אזלינן בתר רוב דעות - לחומרא, אבל לקולא לא, קמ"ל.											!	◇	קית:	
אחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת, זו שאומרת מת - תנשא ותטול כתובתה, וזו שאומרת לא מת - לא תנשא ולא תטול כתובתה.												■	קית:	
אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג, ר"מ אומר: הואיל ומכחישות זו את זו - הרי אלו לא ינשאו	[רבי מאיר]											◆	קית:	
הואיל וזו וזו מודות שאין קיים - ינשאו.	רבי יהודה ורבי שמעון:											◆	קית:	
עד אומר מת ועד אומר לא מת, אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת - הרי זו לא תנשא.												■	קית:	
טעמא דאמרה לא מת, הא אישתיקא - תנשא, הא אין צרה מעידה לחברתה,												?	קית:	
לא מת איצטריכא ליה, סד"א הא מיית, והא דקאמרה לא מת? לקלקולה לצרה היא דקמיונא (שופטים ט"ז) ותמות נפשה עם פלשתים קאמרה, קמשמע לך.											!	◇	קית:	
אחת אומרת מת כו'.												■	קית:	
ולפלוג רבי מאיר ברישא												?	קית:	
במחלוקת שנויה, ורבי יהודה ורבי שמעון היא	רבי אלעזר:										◆	!	◇	קית:
אפילו תימא רבי מאיר, בהא אפילו רבי מאיר מודה, דכל לא מת בעדות אשה - לאו הכחשה היא.	רבי יוחנן:										◆	!	◇	קית:
עד אומר מת ועד אומר לא מת, אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת - הרי זו לא תנשא	תנן:										?	◇	קית:	
בשלמא לרבי אלעזר - סתמא כו' מאיר, אלא לרבי יוחנן קשיא											?		קית:	
קשיא.												■	קית:	
האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, ובאה ואמרה מת בעלי - תנשא ותטול כתובתה, וצרתה אסורה היתה בת ישראל לכהן - תאכל בתרומה, דברי רבי טרפון	[רבי טרפון]											◆	קית:	
אין זו דרך מוציאתו מידי עבירה, עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה.	רבי עקיבא:											◆	קית:	
אמרה מת בעלי ואחר כך מת חמי - תנשא ותטול כתובתה, וחמותה אסורה היתה בת ישראל לכהן - תאכל בתרומה, דברי רבי טרפון	[רבי טרפון]											◆	קית:	
אין זו דרך מוציאה מידי עבירה, עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה.	רבי עקיבא:											◆	קית:	
וצריכא דאי איתמר הך קמיימא, בהא קא"ר טרפון - משום דצערא דגופה, אבל חמותה דצערא מילי דעלמא, אימא מודי ליה לרבי עקיבא ואי איתמר בהא, בהא קאמר רבי עקיבא, אבל בהך אימא מודה ליה לרבי טרפון, צריכא.												■	קית:	
הלכה כרבי טרפון.	רב יהודה אמר שמואל:											■	קית:	
ניתן לי בן במדינת הים, מת בני ואח"כ בעלי - נאמנת, בעלי ואחר כך בני - אינה נאמנת, והוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת	אביי, אף אנן נמי תנינא:											■	קית:	

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-האשה שלום		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
מירא	לדבריה הוא דחוששין, הא לדברי צרה אין חוששין, ש"מ.																							קיה.		
	קידש אחת מחמש נשים ואין יודע אי זו קידש, כל אחת אומרת אותי קידש - נותן גט לכל אחת ואחת, ומניח כתובה ביניהן ומסתלק, דברי רבי טרפון	[רבי טרפון]																							קיה:	
	אין זו דרך מוציא מידי עבירה, עד שיתן גט וכתובה לכל אחת ואחת.	רבי עקיבא:																							קיה:	
	גזל אחד מחמשה ואין יודע מאיזה גזל, כל אחד אומר אותי גזל - מניח גזילה ביניהן ומסתלק, דברי רבי טרפון	[רבי טרפון]																							קיה:	
	אין זו דרך מוציא מידי עבירה, עד שישלם לכל אחד ואחד.	רבי עקיבא:																							קיה:	
	קידש קתני בעל לא קתני, גזל קתני לקח לא קתני, מני מתני? לא תנא קמא, ולא רבי שמעון בן אלעזר																								קיה:	
	לא נחלקו רבי טרפון ורבי עקיבא על שקידש אחת מחמש נשים ואינו יודע איזו קידש, שמניח כתובה ביניהן ומסתלק, על מה נחלקו? על שבעל:	דתניא, רשב"א:																							קיה:	
	מניח כתובה ביניהן ומסתלק	רבי טרפון:																							קיה:	
	עד שישלם לכל אחת ואחת	רבי עקיבא:																							קיה:	
	לא נחלקו רבי טרפון ורבי עקיבא על שלקח מקח מחמשה בני אדם ואין יודע מאיזה מהן לקח, שמניח דמי מקח ביניהן ומסתלק, לא נחלקו אלא שגזל מחמשה:																								קיה:	
	מניח גזילה ביניהם ומסתלק	רבי טרפון:																							קיה:	
	עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד	רבי עקיבא:																							קיה:	
	מדקאמר רבי שמעון בן אלעזר בקידש ולקח לא פליגי, מכלל דתנא קמא סבר פליגי																								קיה:	
	מני?																								קיה:	
	אי תנא קמא																								קיה:	
	ליתני קידש ולקח																								קיה:	
	אי רבי שמעון בן אלעזר																								קיה:	
	ליתני בעל וגזל																								קיה:	
	לעולם רבי שמעון בן אלעזר, ומאי קידש? קידש בביאה תנא קידש להודיעך כחו דרבי עקיבא, דאע"ג דאיסורא דרבנן עבד - קניס, תנא גזל להודיעך כחו דרבי טרפון, דאע"ג דאיסורא דאורייתא עבד - לא קניס.																								קיה:	
	האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובנה עמהם, ובאת ואמרה מת בעלי ואחר כך מת בני - נאמנת, מת בני ואחר כך מת בעלי - אינה נאמנת, וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת.																								קיה:	
	ניתן לי בן במדינת הים, ואמרה מת בני ואחר כך מת בעלי - נאמנת, מת בעלי ואחר כך מת בני - אינה נאמנת, וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת.																								קיה:	
	ניתן לי יבם במדינת הים, אמרה מת בעלי ואחר כך מת יבמי, יבמי ואחר כך בעלי - נאמנת.																								קיה:	
	הלכה היא ובעלה ויבמה למדינת הים, אמרה מת בעלי ואחר כך יבמי, יבמי ואחר כך בעלי - אינה נאמנת, שאין האשה נאמנת לומר מת יבמי שתנשא, ולא מתה אחותה שתכנס לביתו, ואין האיש נאמן לומר מת אחי שייבם אשתו, ולא מתה אשתו שישא אחותה.																								קיה:	
	המזכה גט לאשתו במקום יבם, מהו? כיון דסניא ליה זכות הוא לה, וזכין לאדם שלא בפניו, או דלמא כיון דזימנין דרחמא ליה חוב הוא לה, ואין חבין לאדם שלא בפניו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:																								קיה:
	תנינא:	אמר ליה: [רב נחמן]																							קיה:	
	וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת.	[תנן]																							קיה:	
	המזכה גט לאשתו במקום קטטה, מהו? כיון דאית לה קטטה בהדיה זכות הוא לה, או דלמא ניחא דגופא עדיף לה?	רבינא לרבא:																							קיה:	

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא-■ ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוק- answer ■ ראייה- proof
---	---

Talmud Navigator

יבמות-האשה שלום	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.	תא שמע, דאמר ריש לקיש:												◊	!	קיה:	
דשומשמנא גברא, כורסיה בי חרתא רמו לה.	אביי:													◊	!	קיה:
דנפצא גברא, תיקרי בסיפי בבא ותיתיב.	רב פפא:													◊	!	קיה:
דקולסא גברא, לא בעיא טלפחי לקודרא.	רב אשי:													◊	!	קיה:
וכולן מזנות ותולות בבעליהן.	תנא:													◊	■	קיה:
הדרן עלך האשה שלום.																

מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּק-answer! רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרִכִּזִית לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-חֻזְרָה מוּבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמָת- מְעַשֶׂה-story מְקָרָא-key:
--	---

		Talmud Navigator										
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א
יבמות-האשה בתרא	מימרא											
האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך - לא תנשא ולא תתייבם, עד שתדע שמא מעוברת היא צרתה.	מאן דאמר											ק"ט.
היתה לה חמות - אינה חוששת.												ק"ט.
יצתה מליאה - חוששת	[ת"ק]											ק"ט.
אינה חוששת.	רבי יהושע:											ק"ט.
מאי היא צרתה?												ק"ט.
הא קמ"ל להא צרה הוא דחיישינן, אבל לצרה אחריתי לא חיישינן.												ק"ט.
לא תנשא ולא תתייבם וכו'												ק"ט.
בשלמא יבומי לא, דלמא מיעברא וקפגעה באשת אח דאורייתא, אלא לא תנשא אמאי? הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים מתעברות ויולדות, לימא ר"מ היא, דחייש למיעוטא												ק"ט.
אפילו תימא רבנן, כי אזלי רבנן בתר רובא - רובא דאיתיה קמן, כגון תשע חנויות וסנהדרין, אבל רובא דליתיה קמן - לא אזלי רבנן בתר רובא.												ק"ט.
והרי קטן וקטנה, דרובא דליתא קמן היא, ואזלי רבנן בתר רובא												ק"ט.
קטן וקטנה לא חולצין ולא מייבמין, דברי ר' מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											ק"ט.
יפה אמרת שאין חולצין, איש כתיב בפרשה, ומקשינן אשה לאיש אלא מה טעם אין מייבמין?	אמרו לו רבי מאיר:											ק"ט.
קטן - שמא ימצא סריס, קטנה - שמא תמצא אילונית, ונמצאו פוגעים בערוה	אמר להם: [רבי מאיר]											ק"ט.
זיל בתר רובא דקטנים, ורוב קטנים לאו סריסי ניהו, זיל בתר רוב קטנות, ורוב קטנות לאו אילונית ניהו	ורבנן סברי:											ק"ט.
אלא מחזורתא, מתניתין רבי מאיר היא.												ק"ט.
במאי אוקימתא? כר' מאיר												ק"ט.
היתה לה חמות - אינה חוששת	אימא סיפא:											ק"ט.
אמאי?												ק"ט.
הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים מתעברות ויולדות, מיעוט מפילות, וכל היולדות - מחצה זכרים ומחצה נקבות, סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והווי ליה זכרים מיעוטא, וליחוש												ק"ט.
דלמא כיון דאיחזקה לשוק לא חייש.												ק"ט.
רישא דאיחזוק לייבום תיבם												ק"ט.
רישא דאיסור כרת - חששו, סיפא דאיסור לאו - לא חששו.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											ק"ט.
מכדי הא דאורייתא והא דאורייתא, מה לי איסור כרת מה לי איסור לאן	רבא:											ק"ט.
רישא חזקה לייבום ורובא לשוק, וחזקה לא עדיף כי רובא, ואייתי מיעוטא דמפילות סמוך לחזקה והווי ליה פלגא ופלגא, לא תנשא ולא תתייבם סיפא חזקה לשוק ורובא לשוק, והווי ליה זכרים מיעוטא דמיעוטא, ומיעוטא דמיעוטא לא חייש רבי מאיר.	אלא אמר רבא:											ק"ט.
לא תנשא ולא תתייבם וכו'.												ק"ט.
ולעולם?												ק"ט.
לעצמה - שלשה חדשים, לחברתה - תשעה, וחולצת ממה נפשך.	זעירי:											ק"ט.
לעצמה - שלשה, לחברתה - לעולם.	רבי חנינא:											ק"ט.
ותחלוץ ממה נפשך												ק"ט.
גזירה שמא יהא ולד בן קיימא, ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה.	אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין אמרי תרויהו:											ק"ט.
וליצרכה												ק"ט.

מקרא-key: central point for summary and review-חזרה לסיכום וזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה- O	מירא-statement challenge-קושי- question-שאלה- answer-תירוק-! proof-ראיה-
--	---

יבמות-האשה בתרא		Talmud Navigator											
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יבמות-האשה בתרא													
מירא	מאן דאמר												
דלמא איכא דהוי בחליצה ולא הוי בהכרזה, ואמרי: קשרו חלוצה לכהן.													קיש:
ניתן לי בן במדינת הים, ואמרה מת בני ואחר כך בעלי - נאמנת, מת בעלי ואחר כך בני - אינה נאמנת, וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת	תנן:												קיש:
וליהוש דלמא אתו עדים ואמרי כדקאמרה, ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה													קיש:
בגרשה.	רב פפא:												קיש:
באמרה אני והוא נחבאנו במערה.	רב חייא בריה דרב הונא:												קיש: